

[Schaumann.]

Mennesker, man hellere vil hjælpe, og hjælpe rundeligt, end netop disse, thi selv om de faar en god Hjælp fra det offentlige, er de ramt urimelig haardt af Skæbnen. Men det er klart, at paa dette som paa alle andre Omraader spiller de økonomiske Betragtninger ind, og vi Konservative er enige med den højtærede Socialminister i, at man ikke kan gaa til nye store Udgifter i en Tid, hvor man ikke ved det fjerneste om, hvorledes Fremtiden vil forme sig, og hvorledes vi i den nærmest kommende Tid bliver stillet i økonomisk Henseende.

Den højtærede Minister har nu valgt ikke at tage Hensyn til de betydelige økonomiske Krav, som Foreningen af krigsbeskadigede og faldnes efterladte har rejst; han har under Hensyn til Tiderne maattet afvise dem. Ministeren har derimod stillet sig paa det Standpunkt, at man paa en Række mindre Omraader kunde tage Hensyn til de Ønsker, der har været fremsat. Den højtærede Socialminister har hævdet, at Diskussionen om alle disse Spørgsmaal bedst kunde føres i et Udvalg, og heri er jeg enig med Ministeren.

Jeg vil gerne komplimentere Ministeren og Ministeriet for Lovforslagets Udarbejdelse og for hele den Maade, paa hvilken man har lagt det til Rette, idet man næmt kan faa en Oversigt over, hvilke Ændringer der sker i det bestaaende. Da Lovforslaget imidlertid vil medføre en Merudgift paa 60 000 Kr., maa man jo i disse Tider, hvor alle Udgifter bør gaa den modsatte Vej, være betænkelig. Vi er dog villige til at se nærmere paa Lovforslaget i et Udvalg, velvilligt drøfte dets enkelte Bestemmelser og saa vidt gørligt tage Hensyn til de Krav, som har været fremme.

Lausten: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 100 af 1924 er jo blevet forberedt gennem en lang Aarrække. Allerede to Aar efter, at Loven var traadt i Kraft, søgte Invaliderne at faa Ændringer i den, og naar Ændringerne stadig er blevet udsat, er det, som allerede nævnt, til Dels fordi Socialministeren har haabet paa Socialreformens Vedtagelse; der er i denne mange Bestemmelser, som griber ind paa de Omraader, der her er Tale om, og Socialministeren har naturligvis ønsket saa faa Uoverensstemmelser som muligt mellem de to Love. Det glæder mig, at det foreliggende Lovforslag er blevet fremsat, jeg vil gerne takke derfor og udtale Haabet om, at det maa kunne vedtages inden alt for længe. Mange af de Æn-

dringer, Lovforslaget indeholder, er der Enighed om hos de Myndigheder, som har med disse Ting at gøre, Invalidenævnet, Invalideraadet og Amtmændene i Sønderjylland.

Jeg haaber, at Vedtagelsen af Lovforslaget skal gøre en Ende paa det meste af den Utilfredshed, der er med den gældende Lov hos Krigsinvaliderne, baade de mere og de mindre moderate af dem. Jeg tror ikke, at vi opnaar Tilfredshed over hele Linien, men at Ændringer tiltrænges, er der, som sagt, Enighed om, baade hos dem, der administrerer Loven, og dem, der faar Hjælp efter den. Det er min Overbevisning, at Lovforslaget indeholder virkelige Forbedringer, Rammen om det hele bliver bedre, og skulde Udfyldningen ikke overalt svare til Ønskerne, kan dette muligvis rettes senere, naar det en Gang bliver bedre Tider. Jeg skal ikke komme langt ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, idet jeg tror, at en Drøftelse heraf bedst foregaar i et Udvalg.

Jeg skal blot nævne nogle ganske enkelte af de Ændringer, som jeg anser for de væsentligste Forbedringer. Det vil af Krigsinvaliderne blive hilst med Tilfredshed, at Efterundersøgelserne af deres Beskadigelser holder op med det 55de Aar. De opnaar ikke derved det, de havde ønsket, men de faar en Del af det. Jeg tror, at mange Invalider har været meget kede af, at de til Stadighed skulde til Undersøgelse, til Trods for at deres Beskadigelser var af en saadan Art, at en Bedring af alle maatte anses for udelukket. Invaliderne vil ogsaa modtage Ændringen i § 9 med Bifald. Det kan dog ikke være Meningen, at en saadan Lovs Bestemmelser skal virke særlig haardt overfor Invaliderne i Sygdomstilfælde. Det forekommer mig derfor, at den lille Udgiftsforøgelse, som den højtærede Socialminister skønner at denne Ændring vil medføre, er paa sin Plads. Jeg kunde have ønsket, at Invalidenævnet havde faaet Lovhjemmel til, om ikke i al Almindelighed, saa dog i særlige Undtagelsestilfælde at yde Dagpenge, naar en Invalid ligger syg hjemme — jeg tænker her særlig paa svær Invaliditet, der jo kan være af en saadan Art, at Flytning kan virke forværende paa vedkommendes Tilstand, jeg har set noget i den Retning. Det forekommer mig, at den Kontrol, der i saa Tilfælde skulde gennemføres, maatte kunne overtages af Sygekasserne, hvad enten Invaliden er Medlem af Sygekassen eller ikke.

Den i § 16 foreslaaede Ændring, hvorefter Invaliderne fremtidig faar 2 Repræsentanter i Nævnet og i Raadet, vil jeg varmt